Ostēde mihi faciē tuā. sonet vox tua ī auribꝫ meis. Quomō deniqꝫ faciē suā ostendere audeat. vl' leuare vocē suā cui ⁊ latere indicit? Abscōdere (inqͣt) ī fossa humo Quare? Quia nō ē pulcra facie nec digna que videat᷑. Nō erit digna videri: qꝫ diu ñ erit videre idonea. Cū aūt p inhabitatoꝝ fosse humi in sanādo oculo interiori tm̄ p fecerit: vt reuelata facie speculaui gloriam dei ⁊ ipa possit: tūc demū q̄ videbit: fiducialiter iā loquet᷑. voce ⁊ facie placēs. Placeat necesse est facies que in dei claritatē intēdere pōt. Neqꝫ eni id posset nisi clara ipa quoqꝫ esset ⁊ pura. vtiqꝫ trāsformata in candē quā ꝯspicit claritatis imaginem Alioqn ipa dissimilitudine resiliret insolito reuerberata fulgore. Ergo cū pura puram intueri potuerit veritatē: tūc faciē ipius spōsus videre cupiet ꝯsequēter ⁊ vocē eius audire. Nā quantū illi placeat cum puritate quidē mētis p̄dicatio veritatis: ostēdit cū subinde infert. Vox ei tua dulcis. Quia eni nō placeat vox si displiceat facies: demōstrat cū ilico subdit. Et facies tua decora. Quid īterne decor faciei nisi puritas? In pluribꝫ hec absqꝫ p̄dicationis voce cōplacuit: illa absqꝫ ista ī nemi-

L ne. Impuris nō se oñdit ꝟitas. nō se credit sapiētia. Quid g̊ loquūt᷑ quā nō viderunt? Qđ scimus (inqͣt) loqͣmur. ⁊ q̄ vidimus testamur. Id g̊ tu audes testari qđ nō vidisti? ⁊ loqͣ qđ ignoras? Quer͛ quē dicā impuꝝ? Qui laudes requirit humanas. q̄ nō ponit sine sumptu euāgeliū. q̄ euāgelizat vt manducet. q̄ questū estimat pietatē. q̄ nō reqͣrit fructū: sꝫ datū. Impuri sunt tales: ⁊ cū nō habēt vnde videant veritatē ꝑpter impuritatē: habēt tñ vnde illā loquāt᷑. Quid preproperē agit͛? Cur lucē nō expectatis? Cur opꝰ lucis añ lucē p̄sumitis? Vanū est vobis añ lucē surgere. Lux est puritas. lux est charitas q̄ non querit q̄ sua sunt. Hec p̄cedat: ⁊ pes ligue in incerto nō ponit᷑. Supbo oculo veritas nō videt᷑: sincero patet. Nō est quod se veritas deneget intuendā puro cordi: ac p hoc ne eloquendā. Peccatori autē dixit deus. Quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamētū meū p os tuū? Multi puritate neglecta: añ loqͣ qꝫ videre conati sunt. ⁊ aut grauit᷑ errauerūt nescientes de quibꝫ loqͣrent᷑. neqꝫ đ quibꝫ affirmarēt aut turpiter viluerūt: dū qui alios docent seipsos non docuissent. A q̄ nos gemino malo sp custodiat exoratꝰ a nobis spōsus eccl'ie Ihs xps dñs nr̄. q̄ est sup oīa deꝰ bñdictus in secula Amen.

Sermo. lxiij.

C **Capite nobis** D vulpes paruulas q̄ demoliūtur vineas. Nā vinea nostra floruit. Liquet ꝙ nō ociose ad vineas itū sit. qñ ibi inuēte sunt vulpes demolientes eas. Lr̄a quidē istud. Spōsus autē qͣd? Añ om̄ia sane vt cōmunē ⁊ vsitatū littere sensum ī hac explanatōe penitꝰ respuamꝰ vtpote ineptū ⁊ insulsum: indignūqꝫ plane q̄ recipiat᷑ in scriptura tā sancta tā autentica. Nisi qͣs forte ita vecors ⁊ aīo stolidus sit vt p magno habeat didicisse ex ea instar filioꝝ huiꝰ seculi: curā gerere terrenaꝝ possessionū. custodire ⁊ defensare vineas ab incursantibꝫ bestijs. ne forte cōtingat amittere fructū vini: in q̄ est luxuria. simulqꝫ peat opa ⁊ impēsa. Grande. s. damnū vt ꝑpterea librū sanctū tanto studio ⁊ tāta cū veneratōe legāꝰ. ꝙ docemur in eo a vulpibꝫ vineas custodire: ne in excolēdis illis frustra marsupia vacuent᷑ si in custodiēdis illis pigri fuerimus. Nō estis tā rudes: neqꝫ adeo spūalis grē expertes: vt ita carnaliter sapiatis Ergo ī spiritu ista queramꝰ. Ibi sane inuenimꝰ: sanꝰ quidē intellectu: sensuqꝫ nihilominus digno: ⁊ vineas florētes: ⁊ vulpes demoliētes. in quibꝫ capiēdis vl' amouēdis ⁊ honestius laborat᷑ ⁊ fructuosiꝰ. An vos dubitatis longe vigilātiꝰ insistendū mētibꝫ seruādis qꝫ frugibꝫ. lōge curiosiꝰ inuigilādum cauēdis ꝑpter illas spūalibꝫ neqͣtijs qꝫ capiēdis ꝑpter istas fraudulēt͛ vulpe-

culis? Sed iā a me demōstrāde sūt spūales iste tā vites qꝫ vulpes. Vestꝝ itererit E filij sue quēqꝫ vinee puidere: cū me disputante aduerterit in quibꝫ siue a quibꝫ maxime sit cauendū. Viro sapiēti sua vita vinea est. sua mens. sua ꝯsciētia. Nil quippe incultū desertū ve in se sapiēs derelinquet Stultus nō ita. Cūcta apđ eū neglecta inuenies. cūcta iacētia. cūcta inculta ⁊ sordida. Nō est vinea stulto. Quōmodo vinea vbi nil plantatū. nil elaboratū vspiaꝫ paret? Tota spinis siluescit ⁊ tribul' stulti

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0188
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt